

- Słynne ilustrowane dzieło -

1. [Bajki La Fontaine'a]. Fables choisies [...] T. 1-4 (4 wol.) Paris 1755-1759. Chez Desaint & Saillant. Chez Durand. De l'Imprimerie de Charles-Antoine Jombert, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. tyt., s. XXX, XVIII, s. 124, **tabl. ryc. 70 (akwaforty, miedzioryty)**; k. [2], s. 135, **tabl. ryc. 36 (akwaforty, miedzioryty, winno być 68)**; k. [2], s. IV, 146, **tabl. ryc. 64 (akwaforty, miedzioryty, winno być 68)**; k. [2], s. II, 188, **tabl. ryc. 47 (akwaforty, miedzioryty, winno być 69)**, inicjały, winiety i finaliki (miedzioryty), jednolite opr. z epoki, skórzane z szyldzikami, brzegi k. złoc. 8000,-

Najsławniejsza, monumentalna edycja bajek Jeana de La Fontaine'a. Dzieło uznawane za jedną z najpiękniejszych ksiąg ilustrowanych wydanych we Francji. Jean de la Fontaine (1621-1695) wybitny poeta francuski XVII wieku, któremu sławę przyniosły bajki tworzone w oparciu o utwory antyczne, średniowieczne i renesansowe (bajki Ezopa, dzieła Horacego, Boccaccia, Machiavellego etc.) Napisane piękną francuszczyzną bajki zawierały w sobie głęboką wiedzę o ludzkiej naturze i naukę moralną okraszoną świetnym humorem i inteligencją. Ówczesni krytycy wychwalali je, stwierdzając, że są doskonałą lekturą zarówno dla dzieci i dorosłych, a także znawców i koneserów literatury. **Ilustracje do oferowanego wydania przygotował Jean-Baptiste Oudry** (1686-1755) wybitny francuski malarz i rysownik, pracujący m.in. dla króla Ludwika XV, słynny z przedstawień zwierząt i scen myśliwskich, projektów gobelinów, grafik. Według jego prac akwaforty i miedzioryty przygotowali najznakomitsi ówcześni rytownicy francuscy m.in. **Charles-Nicolas Cochin, Jacques-Nicolas Tardieu, Benoît-Louis Prévost, Pierre-Quentin Chedel, Louis Lempereur.** Opr: brązowa skóra marm., grzbiety siedmiopolewe, w polach 2. i 3. szyldziki z tytulaturą i numeracją tomu, tłocz. i złoc. zdobienia na grzbietach i licach. Brak 58 tablic. W t. 2 zmieniona kolejność kilku kart. Nieliczne strony naderwane i podklejone, kilka luźnych. W t. 4 zaznaczenia i kreślenia ołówkiem. Otarcia i drobne ubytki skóry na krawędziach oprawy, poza tym stan dobry. **Pomnik XVIII-wiecznej francuskiej grafiki i sztuki drukarskiej.**

2. Bogatko Ignacy. Scientia artium militarium architecturam pyrotechnicam, tacticam, polemicam, perspectivam complectens, sive lectiones mathematicae in celsissimi principis Janussi Sanguszko Lubartowicz ... Leopoli (Lwów) 1747. Collegium Sositatis Jesu, 4°, s. [8], 161, [2], **tabl. ryc. 19 (miedzioryty)**, opr. płsk., ślady złocen brzegów kart. 1200,-

E. XIII, s. 206. **Wydanie 1.** Traktat o artylerii z zastosowaniem matematyki w praktyce wojskowej. Ponieważ autor opisuje wszystko, co wiąże się z prochem strzelniczym, dlatego też integralną część tej rozprawy stanowi opis sporządzania różnego rodzaju fajerwerków. Na wstępie list autora do księcia Sanguszki, omawiający pożytki z matematyki i dzieje nauk matematycznych w Polsce. Dziewiętnaście rozkł. miedziorytów z wizerunkami m.in. **armat i pocisków oraz umocnień obronnych.** Brak portretu Janusza Lubartowicza Sanguszki. Karta tytułowa z ubytkiem fachowo uzupełnionym, bez szkody dla tekstu. Na ostatnich czterech planszach zaplamienia. Opr. podniszczona. **Rzadkie i poszukiwane dzieło.**

3. Coyer Gabriel François. Histoire de Jean Sobieski, Roi de Pologne. T. 2 (z 3). Warsawe[!] et se trouve à Paris (Warszawa-Paryż) 1761. Chez Duchesne, 8°, s. 386, winietki (drzeworyty), opr. z epoki skóra marm. z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart barwione. 120,-

E.XIV, 436. Drugi tom pełnej anegdot historycznych biografii króla Jana III Sobieskiego (1629-1696), zwycięzcy spod Wiednia. Autor, jezuita Gabriel François Coyer (1707-1782) za podstawę dzieła przyjął głównie relacje oficera Duponta, inżyniera artylerii w służbie królewskiej oraz listy biskupa Andrzeja Chryzostoma Załuskiego. **Oprawa z epoki:** skóra marmurkowana, na bogato złożonym grzbiecie dwa szyldziki ze złożoną tytulaturą i numeracją tomu, brzegi kart barwione, papier wyklejek marmurkowany w tzw. pawie oka. Niewielkie otarcia oprawy, poza tym stan dobry.

4. Decius Iodocus Ludovicus. Contenta. De vetustatibus polonorum. Liber I; De Iagellonum Familia. Liber; II. De Sigismundi Regis Temporibus. Liber III. Cracoviae (Kraków) 1521. Hieronim Wietor, folio, s. [6], I-XCIII, CII-CIII (winno być CXVIII), [2], **ryc. 1 (drzeworyt, winno być 4)**, opr. pperg. współcz. 2000,-

E. XXII, 357. Liczne znaki własnościowe. Na końcu dzieła odręczna notatka o samobójstwie 15-letniego Józefa Sapiehy, starosty mielnickiego, wojewodzica podlaskiego w 1732 r. po gwałtownym zbesztaniu go przez Józefa Konarskiego z Zakonu Pijarów. Dzieło Deciusa (zm. przed 1546) z własną kartą tytułową było czasem współoprawiane z Kroniką Polski Macieja Miechowity. Oryginalny **drzeworyt z najstarszym wizerunkiem króla Zygmunta I Starego**. Trzy ryc. w reprodukcji: Zygmunta II Augusta, wizerunek królowej Bony oraz dwustronicowe drzewo genealogiczne książąt i królów domu Jagiellońskiego z ich imaginacyjnymi wizerunkami. Liczne marginalia z epoki. Kilka kart po fachowej konserwacji. Brak: s. XCIII-CI, CV-CXVIII. **Rzadkie.**

5. Gutberleth Hendrik. Chronologia, ante obitum auctoris absoluta, et nunc primum edita. Amstelredami (Amsterdam) 1739. Sumptibus Henrici Laurentii, 8°, k. [7], s. 561, k. [47], opr. z epoki, skóra, brzegi k. barw. 900,-

E. nie notuje. **Z księgozbioru Jeana Bouhier de Savigny** (superekslibris). Syntetyczna historia świata autorstwa holenderskiego uczonego Hendrika Gutberletha (1592-1635). Autor przedstawił dzieje od czasów prehistorycznych do 1574, porządkując je wedle poszczególnych państw. W opisie Polski wymienił większość władców od Mieszka I do Zygmunta Augusta, uwzględnił najważniejsze wydarzenia i bitwy, wspomniął również o Akademii Krakowskiej. Opr.: ciemnobrązowa skóra, grzbiet sześciopłowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych polach bogate tłocz. i złoc. Na obu licach tłocz. złotem superekslibris heraldyczny **Jeana Bouhier de Savigny** (1673-1746) francuskiego historyka, prawnika, słynnego bibliofila, prezydenta parlamentu Burgundii, członka Akademii Francuskiej. Miejskami drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

6. [Jan Kazimierz-elekcja]. Porządek na seymie walnym elekcyey, między Warszawą, a Wolą, przez opisane artykuły do samego tylko Aktu Elekcyey należące, uchwalony i postanowiony, Roku Pańskiego MDCXLVIII. Dnia VI. Października. Kraków [1648]. W Drukarni Wdowy i Dziedziców Andrzeia Piotrkowczyka, folio, s. 28, k. [20], bez opr. 500,-

E. XXV, 91. Druk w języku polskim. Przebieg i postanowienia elekcji 1648 r., na której obrano władcą Jana Kazimierza Wazę. Po śmierci Władysława IV w trudnym czasie buntów kozackich na Ukrainie o tron ubiegali się m.in. obaj jego bracia – Jan Kazimierz (popierało go stronnictwo ugodowe) i Karol Ferdynand (popierany przez ukraińskich magnatów, dążących do zdecydowanego stłumienia buntu). Ostatecznie o wyborze Jana Kazimierza przesądziły groźby Radziwiłłów o zerwaniu unii i listy Chmielnickiego obwieszczające gotowość do uznania go królem przez Kozaków. W druku uwzględniono decyzje związane z elekcją: ustanowienie sądów i postanowienia o zapewnieniu pokoju w czasie trwania elekcji, przysięgi senatorów i koła rycerskiego, przysięgi króla elekta (m.in. artykuły henrykowskie, pacta conventa) etc. Interesujący druk ukazujący jeden z najważniejszych mechanizmów ustrojowych Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Stan bardzo dobry.

7. Kallimach z Cyreny. Hymnes [...] Nouvelle édition, avec une version françoise et des Notes. Paris (Paryż) 1775. De L’imprimerie Royale, 8°, s. LXIV, 185, [1], opr. z epoki, skórzana, brzegi k. złoc. 1200,-

Tekst drukowany równoległe po grecku i w przekładzie francuskim. Francuska edycja hymnów Kallimacha z Cyreny (ok. 310-240 p.n.e.), greckiego poety uważanego za największego twórcę epoki aleksandryjskiej, autora pierwszego systematycznego opracowania literatury greckiej i jednocześnie swego rodzaju katalogu Biblioteki Aleksandryjskiej, w której pracował. Kallimach był mistrzem małych form poetyckich m.in. epigramów, hymnów, idylli i elegii. Wzorowali się na nim poeci rzymscy, wśród nich Katullus i Owidiusz.. W edycji zawarto również fragment z „Metamorfoz” Owidiusza oraz krótką rozprawę literaturoznawczą, w której porównywano utwory obu starożytnych poetów. Opr.: wiśniowa skóra, grzbiet sześciopłowy, w polu 2. szyldzik, w pozostałych bogate tłocz. i złoc. ozdobniki. Na licach wytłoczony złotem ekslibris heraldyczny. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

8. Konarski Stanisław. O skutecznym rad sposobie albo o utrzymywaniu ordynaryjnych sejmów. Część czwarta i ostatnia. Warszawa 1763. Drukarnia J.K Mci y Rzpltey u Scholarum Piarum, 8°, [2], s. 310, [3], opr. płsk. 900,-

E. XX, 9-10. Wyd. 1. Część czwarta najsłynniejszego dzieła Stanisława Konarskiego (1700-1773), pijara, pisarza, publicysty, pedagoga i reformatora szkolnictwa, założyciela Collegium Nobilium. Całość obejmuje cztery części, które ukazały się osobno w latach 1760-1763. Dzieło poświęcone reformie obrad sejmowych, **nawołujące do zniesienia „liberum veto”**. „Znaczenie traktatu Konarskiego polegało nie tyle na logice, z jaką uczony pijar dowodził teoretycznej i praktycznej absurdalności sposobu obrad poczytywanego za „żrenicę wolności” ile na tym, iż człowiek powszechnie znany i szanowany ośmielił się targnąć na uznawaną powszechnie świętość... Zasługi te uznała potomność. Na rozkaz Stanisława Augusta wybito medal ku czci Konarskiego z lapidarnym napisem „Sapere auso” (**Temu, co miał odwagę myśleć**)”(J. Krzyżanowski, Dzieje literatury polskiej). Karta tytułowa w starannej kopii na starym papierze.

9. Kopczyński Onufry. Grammatyka dla szkół narodowych na klasę II. B.m. b.r. [XVIII/XIX w.] B.w., 16°, s. 45, [3], opr. z epoki płsk., brzegi kart barwione. 150,-

E.XX, 73 (brak egzemplarza o takiej ilości stron); E. XIX (wyd. II), 412 (nie lokalizuje egzemplarza!). Tytuł nagłówkowy. Onufry Kopczyński (1736-1817) - pijar, autor pierwszego podręcznika gramatyki języka polskiego, którego pierwsze wydanie ukazało się w 1780 r. **Egzemplarz z księgozbioru Michała Grabowskiego** (podpis, odręczna zapiska na wyklejce: „Z tej Grammatyki na Klasę drugą Onufrego Kopczyńskiego / z tego samego exemplarza / uczyłem się pobierając początkowe nauki na pensji Wincentego Janowskiego / MGrabowski”). Ubytki grzbietu oprawy, na kartach liczne podkreślenia ołówkiem. **Rzadkie z ciekawą proveniencją.**

10. Kościółkowski Tadeusz. Mowa [...] miana roku 1776. Dnia 20. Września, na sesyi seymowej. Warszawa 1776. W Drukarni P. Dufour, folio, k. [2], bez opr. 150,-

E.XX, 120. Mowa Tadeusza Kościółkowskiego (ur. 1750) wygłoszona na sejmie 1776 r., w której atakował on projekt rozszerzenia uprawnień Rady Nieustającej. Ostatecznie odbywający się w asyście rosyjskich wojsk sejm rozszerzył kompetencje Rady Nieustającej i osłabił władzę hetmanów. Stan dobry.

- O rybach -

11. Lacépède Bernard Germain de. Naturgeschichte der Fische, als eine Fortsetzung von Buffons Naturgeschichte. Nach dem französischen mit einigen Anmerkungen begleitet von Ph. Loos. T. 1. Berlin 1799. In der Buchhandlung des Geh. Commerzien-Raths Pauli, 8°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [2], s. 518; k. [2], s. 519-992, XII, [1], **tabl. ryc. 25 (miedzioryty)**, opr. z epoki, płsk. 480,-

Tom 1 (z 2) historii naturalnej ryb autorstwa Bernarda Germaina Étienne’a comte de La Ville-sur-Ilion Lacépède (1756-1825) francuskiego przyrodnika, przyjaciela Georgesa Buffona i zwolennika jego teorii, kierownika gabinetów historii naturalnej Jardin du Roi, badacza ryb i gadów. Dzieło zawiera ogólne informacje o rybach, ich fizjologii i anatomii, jak również opisuje poszczególne gatunki ryb. Lacépède wywarł ogromny wpływ na późniejszą ichtologię. **Tom zdobi 25 miedziorytowych tablic z przedstawieniami różnych gatunków ryb.** Opr.: ciemnobrązowy płsk., na grzbiecie szyldzik oraz tłocz. i złoc. Na licach pap. marm., w ich centrum odbita nieczytelna pieczęć heraldyczna. Nieaktualne noty własnościowe. Drobne ubytki skóry opr., na kartach zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

12. [Nauka]. Journal des Sçavans pour l’année MDCLXXXVI. Paris 1685. Chez Jean Cusson, 4°, s. 372, **ilustr. w tekście (miedzioryty)**, opr. z epoki, skóra, brzegi k. złoc. 600,-

Z księgozbioru abp. Jacquesa-Nicolasa Colberta. Rocznik najstarszego czasopisma naukowego w historii. „Journal des Sçavans” został założony w 1655 r. przez francuskiego prawnika i pisarza Denisa de Sallo (1626-1669). Publikowano w nim wiadomości z różnych dziedzin nauki (m.in. historia, prawo, nauki przyrodnicze, teologia). W oferowanym roczniku znalazły się artykuły dotyczące m.in. pontyfikatu Grzegorza Wielkiego, rzeźby antycznej, budowy lunet i przyrządów nawigacyjnych, pism św. Augustyna. **Tekst zdobią**

miedziorytowe ryciny z przedstawieniami m.in. budowy lunety, syfonu i kwadrantu. Opr.: ciemnobrązowa skóra, grzbiet sześciopłowy, na licach tłocz. i złoc. superekslibrisy heraldyczne **Jacquesa-Nicolasa Colberta** (1655-1707) arcybiskupa Rouen, członka Akademii Francuskiej. najmłodszego syna Jeana-Baptiste'a Colberta słynnego ministra Ludwika XIV. Złocenia częściowo zatarte, na kartach miejscami zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

13. Poniatowski Michał. Mowa [...] miana w Senacie Dnia 30 Października Roku 1782. B.m., b.r., b.w., folio, k. [2], bez opr. 150,-

E.XXV, 8. Mowa sejmowa w obronie projektów uchwał Rady Nieustającej ws. Krakowa, wygłoszona przez Michała Poniatowskiego (1736-1794) biskupa płockiego, późniejszego ostatniego prymasa I Rzeczypospolitej, najmłodszego brata Stanisława Augusta Poniatowskiego. Stan dobry.

14. Rathgeber Valentin. Novena principalis constantiana. Hoc est Missae Novem principales [...] Augustae Vindelicorum (Augsburg) 1726. Typis et Sumptibus Jannis Jacobi Lotteri, folio, k. [16], brosz. 400,-

Partytura mszy op. III na trąbkę Valentina Rathgebera (1682-1750) niemieckiego kompozytora, organisty i chórmistrza doby baroku, autora kilkuset utworów głównie o charakterze religijnym. Utwór zadedykowany opatowi Fuldy Konstantemu von Buttlar (1679-1726). Drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

15. Rzewuski Adam. Głos [...] na dniu 4. 9brisa Roku 1782. w Izbie Poselskiej miany. Warszawa [1782]. P. Dufour, folio, k. [1], bez opr. 120,-

E.XXVI, 15. Mowa młodego Adama Wawrzyńca Rzewuskiego (1760-1825) dyplomaty, polityka, pisarza politycznego, poety i teoretyka literatury, tłumacza. Na sejmie 1782 r. Rzewuski nawoływał do przegłosowania projektu spłaty długów przez skarb złożony przez Michała Hieronima Radziwiłła. Stan bardzo dobry.

– Druk emblematyczny –

16. Saavedra Fajardo Diego. Idea Principis Christiano-Politici. Centrum Symbolis expressa. Bruxellae (Bruksela) 1649. Typis Ioannis Mommartii, Ord. Brabantiae Typographi, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [11], s. 722, k. [2], **102 emblematy w tekście (miedzioryty)**, winietki, finaliki, opr. współcz. pperg. 3000,-

Najsłynniejsze dzieło Diego Fajardo Saavedry (1584-1648) – hiszpańskiego dyplomaty, myśliciela i pisarza, sekretarza poselstwa hiszpańskiego przy wielu dworach europejskich w czasie wojny trzydziestoletniej (m.in. w krajach niemieckich, Italii i Szwajcarii). „Czystością, siłą i wykwiłnością stylu Saavedra zajmuje jedno z najcelniejszych miejsc pomiędzy prozaikami Hiszpanii” (Orgelbrand). Wydanie pierwsze dzieła ukazało się w 1640 r. Praca zawiera sto krótkich esejów i maksym o charakterze moralnym i filozoficznym, przeznaczonych dla syna króla Hiszpanii Filipa IV Habsburga. Stanowiąc wzór dla idealnego władcy chrześcijańskiego, jest w swej wymowie zdecydowanie anty-makiaweliczna. **Ozdobę dzieła stanowią 102 miedziorytowe emblematy** utrzymane w stylistyce XVI-wiecznych emblematów Andrei Alciati'ego. Bezpośrednią inspiracją dla autora były zaś wydane w 1618 r. „Emblemata politica” J. B. Angermunta. Opr.: pperg., z wykorzystaniem dawnego pergaminu. Na kilkunastu kartach blade ślady zalania i zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- Polemika z teologami reformacji -

17. Skarga Piotr. Kazania na Niedziele i Święta całego Roku [...] Teraz znowu czwarty raz w druk podane y od niego przeźrzane, z przydatkiem niektórych kazań. Przyłączone są do nich kazania o Siedmi Sakramentach. Kraków 1609. W Drukarni Andrzej Piotrkowczyka, folio, k. [4], s. 846, k. [1], opr. z epoki, skóra. 5000,-

E.XXVIII, 143. **Monumentalny zbiór kazań najsłynniejszego polskiego kaznodziei doby kontrreformacji - Piotra Skargi** (1536-1612) jezuity, wybitnego teologa i pisarza kontrreformacyjnego, rektora kolegium jezuickiego w Wilnie i pierwszego rektora Uniwersytetu Wileńskiego, kaznodziei nadwornego Zygmunta III

Wazy. Oferowane jest wydanie 4. (wyd. 1. ukazało się w 1595 r.), które autor rozszerzył o kilka kazań (tekst części innych zmienił). W zbiorze zamieszczono mowy kaznodziejskie przeznaczone na wszystkie niedziele i święta kalendarza liturgicznego m.in. te **wyglaszane na królewskim dworze**. Skarga wskazywał w nich błędy teologów reformacyjnych, polemizował z doktrynami protestanckimi oraz bronił wiary katolickiej. Do wydania z 1609 r. po raz pierwszy dodano kazania, których tematem było siedem sakramentów świętych uznawanych przez Kościół Katolicki (z osobną k. tyt., w ciągłej paginacji). Oferowana edycja jako **ostatnia drukowana za życia autora** stała się podstawą wszystkich kolejnych wydań dzieła. Pisarstwo Skargi do dziś zachwyca pięknem staropolszczyzny, bogatym, ornamentalnym stylem i kunsztowną konstrukcją retoryczną. Opr.: czarna skóra, grzbiet podzielony związami. Brak karty ze s. 487/488. K. tyt. oraz kilkadziesiąt innych kart z uzupełnieniami fragmentów ze szkodą dla tekstu. Dwie karty w całości uzupełnione ręcznie. Zaplamienia, zabrudzenia oraz ślady po owadach, poza tym stan dobry. **Pomnik pisarstwa staropolskiego.**

18. Suchorzewski Jan. Głos [...] w Izbie Poselskiej Dnia 28. Października Roku 1786. B.m., b.r., b.w., folio, s. 4, bez opr. 150,-

E.XXX, 13. Mowa sejmowa Jana Suchorzewskiego (ok. 1740/54-1804/9) wojskiego wschowskiego, który po uchwaleniu Konstytucji 3 Maja próbował nie dopuścić do jej zaprzysiężenia, grożąc, że zabije swego sześciolatniego syna, aby ten nie żył w niewoli. W oferowanej mowie przeciwstawiał się projektowi Rady Nieustającej w sprawie kupna nieruchomości przez mieszkańców Krakowa. Stan dobry.

19. [Towary drogocenne]. Commissya de pretiis rerum et inductis z uchwały seymu walnego, dnia XVII. Miesiąca Maia, w Roku MDCXLIII, w Warszawie, przy boku Ięgo Krolewskiey Mości odprawowana y postanowiona. Kraków 1643. W Drukarniey Andrzeia Piotrkowczyka, folio, k. [1], s. 10, bez opr. 300,-

E.XIV. 329. Druk w języku polskim, **ukazujący handel towarami luksusowymi w siedemnastowiecznej Rzeczypospolitej**. Zawiera ustalenia poczynione przez komisję wyznaczoną przez sejm 1642 r., w sprawie wysokości ceł na towary wwożone do Rzeczypospolitej. Komisja obradowała w roku 1643 w Warszawie. W jej skład weszli przedstawiciele senatu, m.in.: marszałek wielki koronny Łukasz Opaliński; kanclerz wielki koronny Jerzy Ossoliński, podskarbi wielki koronny Jan Daniłowicz, a także wybrani posłowie. Druk zawiera wysokości ceł na poszczególne towary oraz opis sposobu pobierania taks (wykaz komór celnych). Zamieszczono również wykaz towarów importowanych, od których pobierano podatek: m.in. drogie kamienie, wyroby ze złota i srebra, sukno, jedwab, koronki, szkatuły, instrumenty do pomiarów matematycznych i astronomicznych, zwierciadła, peruki, perfumy, pończochy, kapelusze bobrowe, przyprawy korzenne, skóry sobolowe, rysie, lisie i wilcze, uzbrojenie. Na k. tyt. drzeworytowa winieta z herbem królewskim Wazów na tronie Rzeczypospolitej. Inicjał i winieta w drzeworycie. Stan dobry.

20. [Władysław IV]. Łubieński Maciej. [Ogłoszenie bezkrólewia]. Dan w Łowiczu 26. Maja 1648, B.m. 1648. B.w., k. [2], bez opr. 300,-

E.XXI, 438. Druk w języku polskim. List okólny prymasa Maciej Łubieńskiego (1572-1652), w którym jako interrex obwieszcza śmierć króla Władysława IV Wazy („dnia dwudziestego, terażniejszego Miesiąca Maia, o wtorey godzinie z pułnocy”), ogłasza bezkrólewie, zwołuje sejmiki powiatowe (na 25 czerwca) oraz sejm konwokacyjny w Warszawie na 16 lipca. Wzywa do troski o dobro Rzeczypospolitej, zwłaszcza w obliczu powstania Kozaków na Ukrainie. **Wspomina o toczącej się bitwie nad Żółtymi Wodami** (nie wiedział jeszcze o klęsce wojsk polskich w bitwie, która zakończyła się 16 maja). Drzeworytowe winieta i inicjał. Stan dobry. **Rzadkie.**

- Z miedziorytami polskiego rytownika -

21. [Ziarnko Jan-Biblia]. La Sainte Bible françoise, selon la vulgaire latine reveuë par le commandement du pape Sixte V. Et imprimée de l'autorité de Clement VIII. Avec sommaires sur chaque livre du nouveau testament extraicts des annales du cardinal Baronius. Plus les moyens pour discerner les bibles françoises catholiques d'avec les huguenotes... Par Pierre Frizon... Première edition. Illustrée et ornée d'un grand nombre de figures en taille douce...Paris (Paryż) 1621. Par Jean Richer et Pierre Chevalier, folio, **frontispis (miedzioryt),**

k. [5], 583, **ilustr. w tekście 28 (akwaforty)**; k. [2], s. 508; 509-864, 90, k. [27], **ilustr. w tekście 21 (akwaforty)**, portrety proroków i apostołów 23, mapy 2 (akwaforty), winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. skóra. 16000,-

Wydanie pierwsze. Monumentalny, bogato ilustrowany katolicki przekład Pisma Świętego na język francuski, zwany Biblią Frizona (od nazwiska tłumacza) lub Biblią Ziarnki (od nazwiska ilustratora). Biblia dedykowana królowi Francji Ludwikowi XIII. Dzieło ilustrowane akwafortami przez znanego polskiego malarza, sztycharza i ilustratora Jana Ziarnkę (ok. 1575-1630) oraz, częściowo, przez innych artystów. Ziarnko (we Francji znany jako Jean le Grain) urodził się we Lwowie, w 1596 r. jako wyzwolony mistrz był wymieniony wśród członków lwowskiego bractwa katolickich, na przełomie wieków wyjechał do Paryża, gdzie pozostał do śmierci. Był cenionym rytownikiem wykonującym portrety, widoki, sceny religijne i sceny historyczne z życia ówczesnej Francji (m.in. słynna rycina „Sabat czarownic”, ilustracje do „Księgi Apokalipsy”, zaślubiny Ludwika XIII z Anną Austriaczką – tzw. Karuzel Wielki). Uprawiał przede wszystkim miedzioryt i akwafortę. Ilustracje wykonane do oferowanej edycji Biblii stanowią **jeden z najsłynniejszych cykli ilustracyjnych w dorobku artysty. Ponad 30 rycin sztychował sam Ziarnko** (według katalogu A. Potockiego – 35, dokładna ich liczba jest trudna do określenia ze względu na całkowity brak sygnatur na rycinach lub drobne, często niewidoczne sygnatury artysty). Pozostałe zostały wykonane przez znanych rytowników francuskich: Leonarda Gaultiera, Michela Lasne’a, Clementa Mellana, Jeana Messagera, Melchiora Taverniera. Prace Ziarnki przyniosły mu sławę i opinię cenionego artysty. Mimo długiego pobytu we Francji nie zapomniał o polskim rodowodzie, dodając do nazwiska przydomki „Polonus” lub „Leopoliensis”. W końcowej części drugiego tomu tekst Frizona wyjaśniający różnice między francuskimi edycjami Biblii katolickich i hugenockich. Brak 2 pierwszych oraz ostatniej karty. Stan ogólny dobry.

Lit.: A. Potocki, Katalog dzieł Jana Ziarnki malarza i rytownika polskiego z XVI i XVII wieku, Kraków 1911; St. Sawicka, Jan Ziarnko, peintre-graveur polonais et son activité a Paris au premier quart du XVIIe siècle, Paryż 1938.

22. Żarnowski Józef. L J. M. J. Odgłos Niebieski Za poprzedzonym Pobożnemi uczynkami y Przykładnemi obyczajami życiem Ś.P. Jaśnie Wielmożney JMCI Pani Elżbiety Hrabiney na Ruszczy, Branicach, Ratmie, Tykocinie, z Branickich Tarłowej [...] Na pochamowanie nie utulonych na ten czas żalów. Po drugi raz Pamiątkę Pogrzebową Pańskim sumptem sprawującego, Jaśnie Wielmożnego JMCI Pana Jana Hrabi na Tenczynie, y Czekarzowicach Tarła [...] dany. W Kościele Opolskim WW. OO. Scholarum Piarum. Przez Xiędza... [...] publikowany. Sandomierz 1747. W Drukarni J.K.M. Col: Soc: Jesu, folio, k. [17], herb, inicjał, finalik (**drzeworyty**), opr. późniejsza płsk. 280,-

E.XXXIV, 399. Na odwrocie karty tytułowej drzeworytowy herb Topór, pod nim ośmiowersz łąński. Kazanie ks. Józefa Żarnowskiego (1704-1768) wygłoszone na cześć Elżbiety z Branickich Tarłowej, żony Jana Tarły herbu Topór (1684-1750) – wojewody sandomierskiego i lubelskiego, generała ziem podolskich, kawalera Orderu Orła Białego. Na wewnętrznym marginesie kart ślad zawilgocenia, nieaktualna zapiska własnościowa, poza tym stan dobry.

23. [Księga Świata Schedla] – Święci Andrzej i Tomasz. 1493 r. 500,-

Drzeworyty kolorowane na jednej karcie o wym. 47,5 x 32,2 cm

Karta ze słynnej „Liber Chronicarum” Hartmanna Schedla, wydanej w Norymberdze w 1493 r. Było to jedno z najważniejszych ówczesnie wydawnictw, zawierających podstawową wiedzę na temat świata końca średniowiecza. Dzieło zdobyły drzeworyty Michała Wolgemuta i Wilhelma Pleydenwurffa, przedstawiające największe miasta, postaci biblijne, historyczne oraz współczesne autorom. Karta z tekstem w języku niemieckim, ze scenami męczeństwa dwóch apostołów (14,0 x 11,0 oraz 14,0 x 11,0). Na odwrocie obok tekstu niemieckiego popiersia czterech cesarzy rzymskich (drzeworyty kolorowane). Ślad zalania lewego górnego narożnika, zabrudzenia i uszkodzenia marginesów.

24. [Księga Świata Schedla] – „Ottomannus”. 1493 r. 300,-

Drzeworyty kolorowane na jednej karcie o wym. 39,5 x 26,0 cm

Karta z niemieckiej edycji jednego z najważniejszych wydawnictw końca średniowiecza – „Liber Chronicarum” Hartmanna Schedla. Obok tekstu poświęconego początkom królestwa otomańskiego rycina z wizerunkiem rycerza tureckiego (9,7 x 5,0). Poniżej w tekście popiersia trzech świętych, na odwrocie obok tekstu portrety dwóch papieży: Klemensa VI i Innocentego VI (drzeworyty kolorowane). Ślady po owadach na dolnym marginesie, drobne zabrudzenia.

25. [Księga Świata Schedla] – Święty Tomasz z Akwinu. 1493 r. 300,-

Drzeworyty kolorowane na jednej karcie o wym. 39,5 x 27,0 cm

Karta z niemieckiej edycji jednego z najważniejszych wydawnictw końca średniowiecza – „Liber Chronicarum” Hartmanna Schedla. W tekst wplecione portrety: świętego Tomasza z Akwinu (7,0 x 5,5), królów Francji Karola i Filipa oraz przedstawienie typowych dla średniowiecza praktyk religijnych (samobiczowanie). Na odwrocie obok tekstu portrety papieży: Grzegorza X, Innocentego V, Adriana V oraz przedstawienie soboru w Lyonie (1274 r.). Ślady po owadach na marginesach, zabrudzenia.

26. [Księga Świata Schedla] – Klasztor Augustianów. 1493 r. 300,-

Drzeworyty kolorowane na jednej karcie o wym. 39,5 x 26,2 cm

Karta z niemieckiej edycji jednego z najważniejszych wydawnictw końca średniowiecza – „Liber Chronicarum” Hartmanna Schedla. W tekst wplecione drzeworyty: widok klasztoru św. Augustyna (10,8 x 13,8), Jan lekarz, Jan biskup oraz dwa wizerunki Słońca. Na odwrocie poza tekstem portret cesarza Fryderyka I Barbarossy (drzeworyty kolorowane). Karta nieco przycięta (bez szkody dla grafik), drobne zabrudzenia i ślad po owadach. Patrz także poz. 87.